

Hei !

Asia saattaa olla jo hyvinkin vanhentunut, mutta kirjoittelen kuitenkin. "Eksyin" ihan toisen aiheen googlehauilla sivuillesi ja koska aihe kiinnostaa rupesin niitä vähän tutkimaan. Törmäsin liitteenä olevaan kuvaan ja sen tekstissä kysyttiin tunnistamaan pyörän.

Pyörä vaikutti tutulta sillä olen nuorena poikana omistanut suunnilleen samalaisen Se on Jawa 350 six days. Poiketen normaali Jawoista pyörä on 1-sylinterinen (muistaakseni suurennettu 250 cc moottorista) ja noita ei valmistettu paljon. Kaikki kai enemmän ja vähemmän kilpakäyttöön. Omistamani oli runkonumeroltaan 115. Tarkkaa vuosimallia en osaa kuvan perustella sanoa, mutta omani oli 1965. Eroja kuvan pyörään oli vähän suurempi lamppu (näyttikin jälkiasennukselta) ja käynnistinpoljin oli "primitiivisemmän" näköinen. Olisiko kuvan pyörässä peräti modernisoitu ratkaisu?

Omakin pyörä oli kiertänyt kilpailuissa, mutta kuskin nimeä en muista. Ei ollut ihan saman tason kuskeja kuin sen ajan starat mm. Kärhä, Hokkanen, Benjaminsson jne. jotka kaikki kai ajoivat ainakin jossain vaiheessa maahantuoja Helkaman kilpatallissa.

Itse en kilpailuja ajanut. Pyörä vain sopi hyvin, kun pelkkä asfaltilla kurvailu ei kiinnostanut ja oli halpakin jo vähän vanhentuneena kilpurina vuonna 1969, kun sen 16 v vanhana ostin.

Heitin hieman löylyä lisää Vonnelle ja kyselin nykyisestä motukkaharrastuksesta. Vonne vastasi:

Terve taas !

Pistä vaan näkyville ja voi joku vapaasti korjata mahdollisia virheitä muistamisessani. "Tietoni" kun perustuvat luonnollisestikin jo vähän hatariin mielikuviin keskusteluista, joita kävin pyörän myyjän (ei ollut sillä kilpaillut kaveri, vaan jo toinen omistaja) ja Helkaman kavereiden kanssa.

Helkamalla joutui asioimaan varaosien takia (olisiko ollut Arvo "Aksu" Pulkki tiskin takana, pk:n huomautus), joskin olivat tosi kiven alla, kun pyörä ei ollut tavis sarjavalmisteen. Toki moni vakiopyörän osakin kyllä kävi. Myös takavuosina olin samassa työpaikassa yhden "päitsisankareista" ja Helkaman tiimissä ajaneen Pertti Packalenin kanssa, joka myös kertoi jotain noista ajoista ja pyöristä.

Harrastuksestani sen verran, että aikoinaan opiskelu ja auton tarve "tappoivat" moottoripyöräilyn.

Köyhällä kun ei ollut varaa ylläpitää montaa kulkuneuvoa. Sitten tulivat nämä normaalit eli asunto, perhe, lapset jne. ja vuosikymmenet kuluivat. Sitten talvella 2006-7, kun nuorempi pojista innostui mopon jälkeen kevarista tuli taloon pikku Varadero (sain puhuttua ympäri, ettei ottanut kyykkyä), jolla sitten tuli itsekin kokeiltua. Seuraavana keväänä oli sitten "pakko" hankkia itselle vanha Yamahan Super Tenere.

Se vaihtui seuraavana vuonna nykyiseen isoon Varaderoon vm.-99. Tuon malliset ovat jotenkin lähellä sydäntä, liekö sen vanhan Jawan ansiota. Vanhalle sopiva ajoasento ja vähän suojaakin, kun "Superin kesästä" alkaen vähän runsaan 30 km työmatka on noin karkeasti huhtikuusta lokakuuhun taittunut 2-pyöräisellä.

Työmatkan ajonautintoa tietty rajoittaa se, että asun pääkaupunkiseudulla, jossa eriaasteiset ruuhkat vaivaavat, mutta on se silti niin paljon hauskeempaa, kuin autolla. Toimistotyön rajoitetut sosiaalitulat myös rajoittavat vähän kelin mukaan, jos aamulla on kovin vetinen keli. Valuvia ajovarusteita kun ei oikein saa

mihinkään, joten silloinkin on on turvaututtava autoon. Ihmeen harvoin kuitenkin niin on kesäaikaan käynyt vaikka Suomen kesää aina mollataan sateiseksi.

Terv.

Vonne